

Arrest

nr. 187 084 van 19 mei 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 april 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 31 januari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. ACER verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 28 november 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Hierbij worden medische elementen aangehaald in hoofde van eerste verzoeker B.A. alsook in hoofde van derde verzoekster, B.V.

1.2. Op 31 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de in punt 1.1 vermelde aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoekers op 29 maart 2013 in kennis worden gesteld. De motieven luiden als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang t t het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 5  - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1  t t 3 , of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag t t machtiging t t verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag t t het bekomen van een machtiging t t verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 15.06.2012 + 05.11.2012 werden er door de Dienst Vreemdelingenzaken beslissingen genomen aangaande de aanvragen t t machtiging t t verblijf dd. 13.07.2010 + 18.09.2012. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag standaard medische getuigschriften (en de bijlagen waarnaar verwezen wordt) voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvragen dd. 13.07.2010 + 18.09.2012. De voorgelegde medische getuigschriften bevestigen slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissingen dd. 15.06.2012 + 05.11.2012 werd reeds (uitgebreid) ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en in de beslissing van 15.06.2012 werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag t t het bekomen van een machtiging t t verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5  van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)”

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

2.1. Aan de verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te hunnen laste te leggen.

2.2. Artikel 6 van de wet van 2 december 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft, die op 1 maart 2016 in werking is getreden, bepaalt het volgende:

“Voor wat betreft de aanvragen om machtiging tot verblijf die opeenvolgend worden ingediend op grond van ofwel artikel 9bis ofwel artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, en die het voorwerp hebben uitgemaakt van weigeringsbeslissingen, waartegen meerdere beroepen werden ingediend voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, zal enkel het laatst ingediende verzoekschrift worden behandeld. In dit geval wordt de verzoekende partij geacht afstand te doen van de eerder ingediende beroepen, tenzij zij haar belang aantoot. De procedure van artikel 39/68-3, § 3, van de wet van 15 december 1980 is van toepassing.”

Op 13 juli 2010 diende derde verzoekster B.V. een eerste aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 15 juni 2012 verklaarde de verwerende partij deze aanvraag ongegrond. Het beroep hiertegen ingediend, wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. 96.114 van 30 januari 2013.

Op 18 september 2012 diende derde verzoekster een tweede aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 5 november 2012 verklaarde de verwerende partij deze aanvraag onontvankelijk. Hiertegen wordt bij de Raad geen beroep ingediend.

Op 28 november 2012 diende derde verzoekster, B.V., een derde aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 31 januari 2013 verklaarde de verwerende partij deze aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing wordt bestreden met het thans voorliggende beroep.

Op 28 juni 2013 diende derde verzoekster een vierde aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 8 augustus 2013 verklaarde de verwerende partij deze aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing wordt bestreden met een annulatieberoep dat werd ingediend op 13 september 2013 (rolnummer 137 311).

Met toepassing van artikel 39/68-3, §3 van de Vreemdelingenwet werd in de beschikking van 31 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2017, opgenomen dat de voorzitter van oordeel is dat § 2 van artikel 39/68-3 van de Vreemdelingenwet van toepassing is, die luidt als volgt:

“Indien een verzoekende partij een ontvankelijk verzoekschrift indient tegen een beslissing genomen op basis van artikel 9ter terwijl een beroep tegen een eerdere tegen hem getroffen beslissing op basis van artikel 9ter nog hangende is, oordeelt de Raad op grond van het laatst ingediende verzoekschrift. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van het eerder ingediende beroep, tenzij zij haar belang aantoont.”

Gevraagd naar het actueel belang van derde verzoekster bij onderhavig beroep, in het licht van voormeld artikel 39/68-3, § 2, verklaart haar raadsman zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Door zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad toont de derde verzoekster niet aan dat zij alsnog belang heeft bij de behandeling van onderhavig beroep en verzet zij zich derhalve niet tegen de vaststelling dat zij geacht wordt afstand te doen van huidig beroep.

2.3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van Vreemdelingenwet juncto artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.3.2. Uit het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker, in wiens hoofde medische aandoeningen werden aangehaald in het kader van de in punt 1.1 vermelde aanvraag, inmiddels overleed op 8 juni 2014. Er blijkt derhalve in hoofde van eerste verzoeker geen actueel belang meer.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet verwerende partij slechts toelaat om een verblijfsmachtiging toe te staan aan een vreemdeling *“die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft”*. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekers in hun aanvraag om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd slechts verwezen naar de medische problemen van eerste verzoeker, inmiddels overleden, en derde verzoekster. Daarbij werd niet aangevoerd dat tweede verzoekster, B.S., enig gezondheidsprobleem zouden hebben. Er blijkt dan ook niet dat tweede verzoekster een persoonlijk en rechtstreeks belang heeft bij de vernietiging van de

bestreden beslissing. Bij een eventuele vernietiging van deze beslissing kan verwerende partij immers louter vaststellen dat tweede verzoekster naliel om enige medische problematiek die op haar persoonlijk betrekking heeft aan te voeren en dat de wetgever haar niet heeft toegelaten om een aanvraag om machtiging tot verblijf op medische gronden die betrekking heeft op vreemdelingen die niet aanvoerden ziek te zijn in te willigen.

De raadsman van verzoekers weerlegt deze twee vaststellingen niet. Hij erkent dat eerste verzoeker, die intussen is overleden, en tweede verzoekster, voor wie geen medische elementen werden ingeroepen, geen belang kunnen doen gelden bij het beroep. Het beroep is dan ook onontvankelijk voor wat betreft eerste en tweede verzoekers bij gebrek aan het rechtens vereiste belang,

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de mate dat het beroep werd ingediend door derde verzoekende partij.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES